

El Brunet

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Al costat del camí del Ferran
Alçada: 221

Coordenades:

Latitud: 41.64724
Longitud: 1.84524
UTM Est (X): 403838
UTM Nord (Y): 4611255

Classificació

Número de fitxa 08053-42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Una part s'ha reformat per viure-hi i una altra resta abandonada.
Necessita una restauració a fons.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL -Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (2015)
Número inventari Si (IPA 35019)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001404500DG01A0001IK
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 14/04/2017 - 02:00

Descripció

Masia emplaçada entre les Canyelles i el raval del Ferran, en una petita elevació del terreny que domina sobre la riera de Marganell al seu pas per aquest punt. Els contraforts del serrat de La Beguda, el resguarden al nord. Pel costat dret el camí que porta al raval del Ferran, i per l'esquerra el camí del Santó.

La masia està formada per diferents construccions, de volums variables, fruit de reformes i d'ampliacions al llarg dels segles. Cada cos i cada volum disposa d'una coberta pròpia. Algunes d'aquestes cobertes s'han esfondrat i d'altres han estat restaurades. Els paraments són de pedra vista, però en molts trams hi ha maó vist, fruit de consolidacions estructurals. L'era està a la façana nord i l'accés actual es fa per la façana de llevant. Però destaca la galeria de doble alçada amb coberta inclinada de la façana sud.

Observacions:

Brunet és un derivat diminutiu de Bru, que podria tenir dos orígens; com a sinònim de persona de pell fosca (del germànic 'bruns', color fosc) o com a nom propi (del llatí Brunus, en castellà Bruno).

Història

El 12 de juliol de 1280, el senyor Romeu Batlle, del terme de Monistrol de Montserrat, reconegué a Pere Brunet i la seva muller Guillemma, veïns del terme de Castellbell, que es donava per ben pagat de tots els deutes que aquells devien al seu difunt pare Pere Batlle. Pere Brunet, i la seva muller Guillemma, veïns de Castellbell, reconegueren, el 25 d'octubre de 1296, que li devien quinze sous a Ponç de Barbudels, habitant al mas Jorba, que era una part del preu d'un ase de pèl negre que li havien comprat. Els seus fiadors van ser Joan Fabrès, del terme de Castellbell, i Pere d'Avellà, de Castellbell.

El següent propietari que ens apareix als documents és Arnau Brunet, veí de Castellbell, fill de Pere i de Guillemma, el qual, el 10 d'agost de 1318, reconegué que devia seixanta sous a Joan Borrell, de Manresa, que li pagaria per Nadal i que el seu fiador era Pere Ferrer, de la quadra de Boades de Castellsalí. Arnau Brunet, del terme de Castellbell, actuant en nom de Ramon de Morrolius, del seu fill Romeu de Morrolius i de la seva muller Romia, reconegué, el 16 de desembre de 1331, que devien quinze sous i mig al difunt Estruc de Ripoll, jueu de Manresa, i ara a la seva vídua Dolça i als seus fills hereus, els germans Salomon i Jaume Estruc.

El 13 d'octubre de 1348, el senyor Pere Gilabert, de Matadepera, reconegué que tenia uns certs deutes amb Berenguer Brunet, del mas Brunet del terme de Castellbell. Berenguer Brunet, de Castellbell, es digué hereu universal del seu difunt germà Pere de Carraria, del mateix terme, quan, el 10 de maig de 1353, nomenà procurador Guillem Vives, de Manresa.

Sabem que Pere Brunet era propietari del mas l'any 1441 i que el seu parent, Gabriel Brunet, del terme de Castellbell, i Joan Sajornat, de Sant Vicenç de Castellet, signaren treves amb Jaume Salom, sabater, i Pere Susanya, blanquer, ambdós ciutadans de Manresa, el 25 de juny de 1449, amb la autorització del veguer Maurici de Talamanca i del batlle de Manresa.

Joan Brunet, major de dies, i el seu fill, Joan Brunet, menor de dies, així com el seu hereu Benet Brunet en el mas Brunet, del terme de Castellbell, el 6 de febrer de 1512 esmenten els capítols matrimonials de la seva filla Agnès amb Bartomeu Fabrès, fill de Bartomeu Fabrès, del mas Fabrès de Sant Vicenç de Castellet, quan van prometre a dita Agnès el mas de la Morera, de Sant Vicenç de Castellet.

El 16 de febrer de 1534, Joan Brunet va declarar la possessió del mas Brunet i dels seus masos agregats, aleshores rònecs i deshabitats, Avallà, Carrera i Juglar: La vídua de Joan Brunet, Maria Anna Bruneta i el seu fill hereu, Francesc Brunet, foren els encarregats de declarar a la capbreuació del 25 d'octubre de 1595. Francesc Brunet va fer testament el dia 29 de desembre de 1629. La seva vídua Elisabet, declarà la propietat l'any 1634. El fill hereu de Francesc fou Valentí Brunet, que morí intestat i el succeí el seu germà Josep

Brunet, que també va morir intestat, succeïnt-lo el seu fill Josep Brunet, que declarà la propietat del Brunet l'11 de desembre de 1666.

L'amo del mas Brunet, aquí anomenat Josep Brunet, concedí a la quarta part dels fruits, el 7 de gener de 1742, a Pere Subirana, pagès de Castellbell, "durant la vida dels ceps plantadors en tot aquell tros de terra herma, de tinguda de dos jornals de llauro de bous, que lo dit Joseph Brunet juntament ab la demes heretat sua per sos certs y legitims títols te y posseeix, de pertinències de la heretat de dit Brunets". Aquella peça afrontava a "solixent y mitgdia ab terras del mas Ferran, fitas, un marge de rocas y un aregall mitgensant, a ponent y tremuntana ab terras de la heretat de dit mas Brunet". Josep Brunet fou l'encarregat de declarar la propietat del mas "Brunets" el 14 de gener de 1759.

Bibliografia

VALLS i PUEYO, Joan (1997). El mas Brunet (segles XIV-XIX); dins El Brogit, periòdic informatiu de Castellbell i El Vilar, 201, abril de 1997, pp. 20-21.

